

Vergaderjaar 2012–2013

25 124

Nieuwe infrastructuur mobiele communicatie (C2000)

Nr. 71

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 2 september 2013

Bij brief van 20 juni 2013, verzocht de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie mij om een reactie op de brief van 18 juni 2013 van Stichting Service Médical (SSM) over het in gevaar komen van acute hulpverlening bij sportevenementen doordat SSM dreigt te worden afgesloten van het C2000-netwerk. Met deze brief voldoe ik aan dit verzoek.

Bij brief van 1 juli 2013, heb ik u reeds medegedeeld dat er geen sprake is van onomkeerbare stappen en gaf ik aan u te zullen informeren over mijn besluit op het bezwaar dat SSM heeft ingediend tegen mijn besluit van 18 februari 2013 tot beëindiging van de toegang tot het C2000-netwerk. Ik heb inmiddels het besluit op bezwaar genomen en daarin mijn besluit tot beëindiging van de structurele toegang van SSM tot het C2000-netwerk gehandhaafd. Tevens heb ik bevestigd dat SSM tot zes weken na het besluit op bezwaar toegang tot het C2000 netwerk behoudt, zodat SSM desgewenst beroep kan aantekenen bij de rechter.

Vanzelfsprekend heb ik alle bezwaren van SSM zorgvuldig gewogen. Ik zie binnen de geldende regelgeving echter geen mogelijkheden om de structurele toegang tot het C2000-netwerk voor SSM te handhaven. Op 21 december 2009 zijn de Beleidsregels Toelating en gebruik C2000 door derden (hierna: het gelieerdenbeleid 2009, Stcrt. 2009, nr. 19742) vastgesteld. In deze beleidsregels is het beleid ten aanzien van het medegebruik van het C2000-netwerk aangescherpt. Aan het aangescherpte beleid ligt het doel ten grondslag de capaciteit van het C2000-netwerk zoveel mogelijk beschikbaar te houden voor landelijke of regionale hulpdiensten die op het gebied van openbare orde, veiligheid en hulpverlening een wettelijk opgedragen taak hebben. Andere organisaties dan deze hulpdiensten kunnen op grond van het gelieerdenbeleid 2009 uitsluitend structureel toegang krijgen tot het C 2000-netwerk, indien een landelijke of regionale hulpdienst het noodzakelijk acht dat deze

organisatie haar ondersteunt. Als dat het geval is, kan een organisatie aan de hulpdienst worden gelieerd.

Tot 1 januari 2013 was SSM gelieerd aan de Landelijke Meldkamer Ambulance Zorg (LMAZ) en beschikte SSM als enige vrijwilligersorganisatie voor sportmedische begeleiding over structurele toegang tot het C2000 netwerk. Na de sluiting van de LMAZ is er door geen enkele landelijke of regionale hulpdienst een aanvraag ingediend om C2000 op structurele basis beschikbaar te stellen aan SSM. Dit betekent dat de noodzaak tot ondersteuning door SSM door middel van structurele toegang tot het C2000 netwerk door geen enkele landelijke of regionale hulpdienst wordt onderschreven.

Ik acht het daarbij van belang te benadrukken dat het C2000-netwerk het radiocommunicatienetwerk is van de hulpdiensten. Het zijn de hulpdiensten, de «aangewezen gebruikers» van C2000, die aangeven behoefte te hebben aan structurele samenwerking met een ondersteunende organisatie in hun regio en die op grond daarvan het gebruik van C2000 door deze gelieerde noodzakelijk achten. In een dergelijke situatie zijn de aangewezen gebruikers bereid te voorzien in het beheer van de randapparatuur en maken zij met de gelieerde bindende afspraken over de naleving van het beveiligingsbeleid. Ik acht het van belang dat deze «kern» van het gelieerdenbeleid zorgvuldig wordt gehandhaafd. Het verlenen c.q. handhaven van toegang tot het C2000-netwerk ten behoeve van SSM zou de situatie tot gevolg hebben dat een vrijwilligersorganisatie het recht op gebruik van C2000 verkrijgt zonder dat de hulpdiensten dat noodzakelijk achten. Dat acht ik onwenselijk, in het bijzonder wanneer er geen sprake is van een structurele samenwerkingsrelatie met een of meer hulpdiensten en goede alternatieven voor de communicatie beschikbaar zijn. Voorts is aan de hand van een aantal calamiteiten geconstateerd dat de capaciteit van het C2000-netwerk helaas niet onbeperkt is. Ik wil voorkomen dat het aantal gebruikers zonder een zelfstandige taak op het gebied van openbare orde, veiligheid en hulpverlening en zonder verzoek daartoe van de hulpdiensten, zoals SSM, de belasting van het C2000-netwerk verder doen toenemen. Door de zorgvuldige handhaving van het gelieerdenbeleid wordt voor de toekomst een onbeperkte toename van het aantal gebruikers voorkomen en daarmee het risico beperkt dat de intensieve communicatie tussen de hulpdiensten bij een calamiteit door overbelasting van het C2000-netwerk wordt verstoord.

In reactie op de brief van 18 juni 2013 van SSM wil ik voorts benadrukken dat ik het belang van acute medische hulpverlening bij sportevenementen onderken en dat naar mijn oordeel om verschillende redenen deze hulpverlening door mijn besluit niet in gevaar komt.

Allereerst heeft SSM ook zonder permanente toegang tot het C2000-netwerk voldoende alternatieven tot haar beschikking om haar primaire werkzaamheden – het verlenen van medische hulp aan een gewonde sporter binnen de hekken van een evenement en het overdragen van de sporter aan de ambulance van de Regionale Ambulance Voorziening (RAV) voor verder transport naar het ziekenhuis – op een kwalitatief hoog niveau te blijven uitvoeren. Zo kan voor de duur van een evenement toegang tot het C2000-netwerk worden toegekend, indien een van de hulpdiensten van oordeel is dat het noodzakelijk is dat SSM over toegang tot het C2000-netwerk beschikt. SSM is dan een «tijdelijke gelieerde». Ook kan de communicatie met de hulpdiensten plaatsvinden via 112 dan wel via een rechtstreeks toegangsnummer tot de meldkamer waarbij de centralisten van te voren worden geïnformeerd over het evenement. Tot slot wordt bij sommige evenementen een coördinatieteam ingericht, waarin de hulpdiensten, de organisatie en alle ondersteunende organi-

saties vertegenwoordigd zijn en onderling wordt afgestemd op een vaste locatie en de communicatie met de eigen achterban verloopt via de eigen communicatiemiddelen. Waar nodig wisselen de leden van dit coördinatieteam onderling portofoons uit. Het is aan de betrokken hulpdiensten om – gezien de aard en de omvang van het evenement – bij de planvorming in het kader van vergunningaanvraag te bepalen welke wijze van communiceren het meest wenselijk is. Met SSM vergelijkbare sportmedische organisaties maken van deze alternatieven al gebruik.

Dat SSM in de praktijk overigens in staat is om te voorzien in acute hulpverlening bij grote sportevenementen zonder C2000 blijkt uit de in haar brief aangehaalde sportmedische begeleiding die SSM in 2012 leverde aan Alpe d’HuZes. Een grootschalig meerdaags evenement in Frankrijk, waar het C2000-netwerk niet voorziet in dekking.

Uit de in het C2000-netwerk opgeslagen gegevens blijkt verder dat SSM C2000 in geringe mate heeft gebruikt voor communicatie met de hulpdiensten en voornamelijk heeft gebruikt voor interne communicatie. Daarvoor is het C2000-netwerk echter niet bedoeld. Vergelijkbare organisaties voor sportmedische begeleiding maken voor hun interne communicatie tegen betaling gebruik van een commercieel radionetwerk.

Tot slot is van belang dat evenementen vergunningplichtig zijn en een gedegen voorbereiding door de betrokken organisaties vragen. Het maken van afspraken over de wijze van communiceren met de hulpdiensten is een van de aspecten die daarbij moeten worden geregeld. Naar mijn oordeel legt dit geen onevenredig groot (extra) beslag op de capaciteit van SSM dan wel de organisatie van het evenement. Bovendien blijkt uit het jaarverslag van SSM en uit de aanvullend door SSM beschikbaar gestelde informatie in de bezwaarprocedure dat SSM overwegend ondersteuning levert aan lokale dan wel regionale evenementen. Het aantal landelijke evenementen dat wat meer afstemming en voorbereiding vraagt is zeer beperkt en/of incidenteel van aard.

Anders dan SSM suggereert in haar brief van 18 juni 2013 wordt zij door het ministerie van VWS thans beschouwd als één van de aanbieders die ingehuurd kunnen worden bij een (sport-) evenement. Het ministerie van VWS ziet geen reden om aan te nemen dat SSM een andere positie heeft dan de overige aanbieders van (sport-) medische begeleiding die geen gebruik maken van C2000. Overigens heeft SSM, anders dan in haar brief wordt gesteld, nimmer «contributie» betaald voor het gebruik van C2000.

Uit het voorgaande blijkt naar mijn oordeel dat de acute hulpverlening bij sportevenementen niet in gevaar komt, indien SSM niet langer op structurele basis over toegang tot het C2000-netwerk beschikt.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

De Minister van Veiligheid en Justitie,
I.W. Opstelten